

РЕШЕНИЕ

№ 5762

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря Н И
като разгледа докладваното от П С Гражданско дело № 20231..140946 по описа за 2023 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

01.04.2024 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и седми февруари
в публично заседание в състав:

две хиляди двадесет и четвърта година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: П С

Секретар Н И

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия П С

гражданско дело номер 40946 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Б. Д. С., с ЕГН *****, от гр. София, бул. „...“ № 1, ет. 2, против Б. Н. Т., с ЕГН *****, от гр. София, бул. „...“ № ..., вх. В, ет. 4, АП., за установяване по отношение на ответника, че ищцата не дължи на Б. Н. Т. сумата от 5 952,87 лв., представляваща извършени плащания след прекратяване на брака с развод, за погасяване на задължения към „Т.“ ЕАД, установени с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2016 г., както и сумата от 559,06 лв. – разноси по делото, по издаден изпълнителен лист от 12.06.2017 г. по гр.д. № 63257/2016 г. по описа на СРС, 46 състав, поради погасяване на вземането по давност, претендира направените по делото разноси.

Ищцата твърди, че въз основа на заповед по чл. 410 от ГПК на 12.06.2017 г. бил издаден изпълнителен лист за сумата от 5 952,87 лв., представляваща извършени плащания след прекратяване на брака с развод, за погасяване на задължения към „Т.“ ЕАД, установени с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2016 г., както и сумата от 559,06 лв. – разноси по делото, като въз основа на издаден изпълнителен лист било образувано изп.д. № ../2022 г. по описа на ЧСИ Р М, с рег. № ..., действаща в района на СГС. Също така твърди, че заповедта по чл. 410 от ГПК влязла в сила на 07.03.2017 г., а на 12.06.2017 г. бил издаден изпълнителен лист. Твърди, че към момента на образуване на изпълнителното дело при ЧСИ вземането било погасено по давност. Позицията се на задължителната съдебна практика, излага подробни съображения относно момента на погасяване на претенциите на вискателя по давност. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноси, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Б. Н. Т.. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва предявената искова претенция като неоснователна. Не спори, че в негова полза е бил издаден изпълнителен лист на 12.06.2017 г. по гр.д. № 63257/2016 г. по описа на СРС, 46 състав, за сумата от 5952,87 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2016 г., както и сумата от 559,06 лв. – разноси по делото, въз основа на който изпълнителен лист е било образувано изп.д. № ../2022 г. по описа на ЧСИ Р М, с рег. № ..., действаща в района на СГС. Твърди, че дълго време не е могъл да направи справка по делото, поради което изпълнителният лист бил получен от представител на ответника едва на 16.06.2017 г. Твърди, че изпълнителната давност, на която ищцата се позовава, тече от 08.06.2017 г., на която дата ответникът е узнал за издадената заповед по чл. 410 от ГПК.

Позовава се на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. Излага подробни съображения. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба, поддържа отговора. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан, претендира направените по делото разноси, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Предявена е искова претенция с правно основание чл. 439 от ГПК. Направено е искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното гр.д. № 63257/2016 г. по описа на СРС, 46 състав, се установява, че същото е образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, като на 30.12.2016 г. е била издадена исканата заповед, по силата на която Б. Д. С. е осъдена да заплати на Б. Н. Т. сумата от 5 952,87 лв., представляваща извършени плащания след прекратяване на брака с развод, за погасяване на задължения към „Т.“ ЕАД, установени с влязло в сила съдебно решение, в това число и разноси – съдебни и по изпълнителното производство, ведно със законната лихва за периода от 07.11.2016 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 559,06 лв. – разноси по делото, от които: сумата от 119,06 лв. – държавна такса и сумата от 440 лв. – възнаграждение за адвокат. На 08.06.2017 г. по делото е депозирана молба за издаване на изпълнителен лист, като на 12.06.2017 г. въз основа на влязлата в сила заповед по чл. 410 от ГПК в полза на кредитора е бил издаден изпълнителен лист, получен от представител на заявителя на 16.06.2017 г.

От приетия по делото заверен препис от изп.д. № ../2022 г. по описа на ЧСИ Р М, с рег. № .., действаща в района на СГС, се установява, че същото е образувано по повод Молба с вх. № .. от 11.08.2022 г., подадена от представител на Б. Н. Т. с приложен към нея изпълнителен лист от 12.06.2017 г. по гр.д. № 63257/2016 г. по описа на СРС, 46 състав. След образуване на производството по изпълнителното дело са били предприети действия т ЧСИ по принудително изпълнение.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По предявения отрицателен установителен иск, в съответствие с указаната от съда доказателствена тежест, ответникът е този, който следва да докаже възникване на претендираното от него задължение по основание и размер. В конкретния случай ответникът следва да проведе пълно и главно доказване на основанието за възникване на задължения на ищеца към ответника.

По делото е безспорно установено, че срещу Б. Д. С. е бил издаден изпълнителен

лист въз основа на влязла в сила заповед по чл. 410 от ГПК.

В конкретния случай въпросът за давността има отношение, доколкото предявената искова претенция е по реда на чл. 439 от ГПК и на изследване подлежат факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК представлява действие, което прекъсва давностния срок по смисъла на чл. 116, б. "в" от ЗЗД. Видно от приложения в изпълнителното дело изпълнителен лист, същият е издаден на основание именно заповед за изпълнение. С уважаването на заявлението и издаване на заповедта по чл. 410 от ГПК започва да тече нова давност. Такава нова давност е започнала да тече и от издаване на изпълнителния лист на 12.06.2017 г. Следва да се отбележи, че всяко от действията, предприети от кредитора за принудително изпълнение прекъсва давността по силата на чл. 116, б. "в" от ГПК. Съобразно с разпоредбата на чл. 115, ал.1, б. "ж" от ЗЗД докато трае съдебният процес относно вземането, давност не тече. Към момента на подаване на молбата за образуване на изпълнително производство – 11.08.2022 г. при обичайно течение на сроковете вземането би следвало да бъде погасено по давност. Същевременно обаче на 12.03.2020 г. в страната ни беше обявено извънредно положение със закон. Съгласно чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците за срока от 13 март 2020 г., давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти, спират да текат. Следователно към момента на образуване на изпълнителното производство – 11.08.2022 г. потгодишната давност не е изтекла. Ето защо исковата претенция на ищцата се явява неоснователна следва да бъде отхвърлена.

За пълнота следва да се посочи, че в случая не е налице и хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК към предявяване на иска - 21.07.2023 г.

По направеното от процесуалния представител на ищцата искане за присъждане на направените по делото разноски по чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за неоснователно, поради което разноски в полза на ищцата не следва да бъдат присъждани.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски по чл. 78, ал. 3 от ГПК, съдът намира същото за основателно, поради което в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 951,19 лв., представляващи адвокатско възнаграждение. По повод на направеното възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК, съдът е намалил размера на адвокатското възнаграждение от 1 320 лв. на 951,19 лв. при съобразяване с фактическата и правната сложност на деото, както и на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Б. Д. С., с ЕГН *****, от гр. София, бул. „..“ № 1, ет. 2, против Б. Н. Т., с ЕГН *****, от гр. София, бул. „..“ № .., вх. В, ет. 4, АП., за установяване по отношение на ответника, че ищцата не дължи на Б. Н. Т. сумата от 5952,87 лв. /пет хиляди деветстотин петдесет и два лева и осемдесет и седем стотинки , представляваща извършени плащания след прекратяване на брака с развод, за погасяване на задължения към „Т.“ ЕАД, установени с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2016 г., както и сумата от 559,06 лв. /петстотин петдесет и девет лева и шест стотинки/ – разноски по делото, по издаден изпълнителен лист от 12.06.2017 г. по гр.д. № 63257/2016 г. по описа на СРС, 46 състав, поради погасяване на вземането по давност.

ОСЪЖДА Б. Д. С., с ЕГН *****, от гр. София, бул. „..“ № 1, ет. 2, ДА ЗАПЛАТИ на Б. Н. Т., с ЕГН *****, от гр. София, бул. „..“ № .., вх. В, ет. 4, АП., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 951,19 лв. /деветстотин петдесет и един лева и деветнадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____